

խաղաղ զէմք մը՝ արձակ լոյսին մէջ, յաջողաբար հանգուցուած ու լուծուած դիմերու բնական ու պարզ ներդաշնակութիւն մը, առնցմէ աւելի բուռն տեսարանի մը պէտքը չին զգար, կ'ուզեն դիմել մարդք իր գործարաններուն եւ իր վիճակին հնատ հանձնատական, օժտուած այն ամրոց կասարելութեամբը դոր կրնայ ունենալ այս առնմաններուն մէջ. ատկից ուրիշ ոչի՞նչ, ոյի՞նչ ատկից աւելիք, մնացածը չափազանցութիւն, անեւութիւն կամ հիմանութիւն պիտի թուեր իրենց, Այս է այս յշջափակը, որու մէջ իրենց զարդարանար պարզութիւնը կեցուցած է պիտինք եւ որու միր զարդարացմէն բարյութիւնը մնաց դուրս է մզած, անոնք իրենց պատշաճող արուեստ մը գտած են հնան, արձանագործութիւնը, ասոր համար է որ այդ արուեստը մեր ետեւը թողած ենք, եւ այժմ անոնցմէ՛ է որ կ'երթանք օրինակ կ'առնենք:

ԻԲԱՌՈՒԹԻԹ ԹԵՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՔՐՈՆԻԿ

ՀԱՅ ՆԿԱՐԻՉՆԵՐՆ Ի ԲԱՐԻԶ. — ՆՈՒԱԳԻԱՀԱՆԴԻԼԻՍՆԵՐ. — ՍՈՒՆԴՈՒԿԵԱՆՑԻ
«ՊԵՂՈ»ԻՆ ԹՐԱՆԱՄՄԵԱԿԸ. — Պ. ՖԱՍՈՒՆԱԾԵԱՆՑԻ ՄԵԿ ԹԱՐԳՄԱՆ-
ՆՈՒԹԻՒՆԸ. — ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆԻ ՀՐԱՍՏԱՐԱԿՈՒ-
ԹԻՒՆԸ. — ՆՈՐ ԹԵՐԹ ՄԵՐ

ՀԱՅ ՆԿԱՐԻՉՆԵՐՆ Ի ԲԱՐԻԶ. — Այս տարուան երկու Սալոններուն մասնակցած են վեց հայ նկարիչներ, Պ. Փ. Զարգարեան, Շապանեան, Շահին, Ժիրանեան, Թէրէլէմէբան, Պրիդորեան, Պ. Շահին «Բնիկերալից» անուանուած է «Գեղարուեստից ազգային ընկերութեան»:

ՆՈՒԾՈՒԱՀՈՅՆԴԻԼԻՍՆԵՐ. — Պ. Ամիրեան նուագահանդէս մը տուաւ. Մայիս 21ի իրիկունը՝ Բէյէլի սրահին մէջ՝ Համակերլի վիճորը երդէկինքներէլիք, միկինվարատօի, Բուուկինչայ նի կառուներ, եւ երկու հայկական մոլովդղական երդեր. Տիեմեր ֆրանսացի հայանաւոր գաղականարը. Տիկին թող քարոն, մնա Օքէյաչէն, Պաէք, պատօ, տը Բատկիլ ու օլիորդները եւ Պ. Բոլ Վարտօ բամբակութականարը, մասնակցեցած երկուոյթին, որուն ներկայ էր ֆրանսական խուռն ու ընտիր հասարակութիւնը մը եւ որ շատ վայլուն յաջողութիւնը ունեցաւ:

Մայիս 23ի հնդուարթի իրեկունը, Վահրամ Սվաճեան նուագահանդէս մը տուաւ «Ալ տէ-ԱՆԿրիքիլթօս» տը Ֆրանսայի մէջ, ածնց, իր սովորական ճարտարութեանմը, ուղիղ ընկէն, Տրէնէն, Տղարաբէն եւ կամիչն կոտրներ, եւ իր հեղինակութիւններէն մէկ քանին, ու ըսուք բուռն ծափերով ընդունուեցան:

ՍՈՒՆԴՈՒԿԵԱՆՑԻ «ՊԵՂՈ»ԻՆ ԹՐԱՆԱՄՄԵԱԿԸ. — Կովկասի թերթերը կը հաղորդեն թէ Թիֆլիսի հայ, վրացի եւ ուսւ հասարակութիւններ հանաւառարապէս ատներ են Գարբէլ Աւանուկեանցի թատրական գործութեան յիհամեսակը, հայ, վրացի եւ ուսւ թատրախումբերը ներկայաւումքներ են՝ Պե-

տօնն, Սունդուկեանցի հրաշակերտը. Եւ եւ թեք ազգի գերասաններն ինչպէս եւ հասարարակութիւնը՝ այդ ներկայացման միջոցին խանդապատ մնացանքի ցողեցրով փառաւորեր են տաղանդապոր հայ թատրեագիրը.

Սունդուկեանց արժայայտութեան, իր թատերգութիւնները, իրական կեանքէ ներշնչուած տաք, անկեղծ ու կենապարով պատճեններ՝ սուր երգիծանութեամբ մը սոորազգութեած, արգարութեան եւ բարութեան բուռն սիրով մէջ ուղուած, հայ գրականութեան այս հազուազիւտ էջիրէն են որոնք ու եւ է դրականութեան մէջ կարող են անդ մը գրաւել՝ իրենց պարզ ըայց ինքնանիկ ու ուրիշն զեղեցկութեամբը. Ատեղից զատ, Սունդուկեանցի գործը թուական մը կը բանայ Հայոց ինչպէս եւ Վագա թատրական գրականութեան մէջ. հնորի ու նորանդապատ ողբերգութիւններով եւ ուսմանների խաղերու թարդիմանութեան մէջ. միայն կազմուած հայկական թերթերուարին մէջ, ան առաջին անգամ թերաւ. իրական, կենցանի. Ինքնաւորոյն թատրգութեան նորութիւնը. եւ իսակերս, ուր եւ տեսնուին բարոյախօս մտածողի ազնիւ ու ըմբուռ ձգուածինք, ոչ միայն զերծ են ամէն նմանողութենէ. հնամութիւնէ, հնատորականութենէ, այս կրնան համարակի նոր ու սիրուած տարր մը պատճեցուած մարդկային գրականութեան պայտ՝ Յանաջիկային պահելով աւելի մարտանանօրէն խսիր Սունդուկեանցի գործին վրայ, կը փութանք մեր չնորսաւորութիւններն ու յարգանքը մատուցանել «Պեղո»ի եւ «Ամկան Պեղո»ի եւ կեղինակին:

Պ. ՖԱՍՈՒԼԻԵՍԱՃԵՆՆԻ Մէկ ԹԱՐԴՄԱՆԱՌԻ-ԹԻՒՆԻ. — Պ. Թ. Փասուլեանիան. վաղիմի հայ գերասանը, պատսական սամիկ բարբառի թարգմաներ է Սունդուկեանցի «Անկան Պետրովիչ էն կենաքում» խաղը. ազատ թարգմանութիւն մըն է ուր Գ. Փասուլեանիան ջանացած է բոլորովին պուսացնել Սունդուկեանցի կոլիսանեան տիպարներն ու լիդուն. փորձը յաջողած էր թուլիք մեզի. լիզուն կենակն է, շառօկնած. որուն զանգեղ. Պուսու ոսակի հայերէն մին ճիշչ պատկեր կը ներկայացնէն կը լանձնարարնեած մեր զրասէրներուն կարգաւ այդ տերարկը, որ, արդէն շահեկան իր նիւթովը, Տաճաճայերու համար կը բանապէտ շահեկան է եղած՝ Պուսու շարբարին վերածուով։

ԵՐՈՒԱԼԵՆԴ ՕՏԾԵԱՆ ՀՐԱՄԱՆԱՐԿՈՒՄԻՒՄԻՆ. — Էրնեստ Ռենանի «Խորացիի ժառողջին պատմութիւնը» մագիստրական զործին համբէն թարգմանութիւնը, զոր մեր աշխատակիցը՝ երտանգ Օտեան որշած է հրասարակել պիտի պիտի մասնաւ լոյր տեսնել: Պիտի հրամարակուի պրակ առ պրակ, իւրաքանչիւր պրակը՝ Յէ Էջ բացլացած, արժելով մէկ Փրանք Առաջին պրակը կ'երեւնայ քիչ օքէն, եւ կը զըրկուի անոնց որ փափառ յանոնն այդ հրասարակու թիւն քածանորդ գրուելու. Առանք որ կը փափաքին առաջին պրակն ընդունիլ իւրեւ նըմուշ կամ բաժանորդ զըրուիլ, պէտք է զիմն թարգմանչին։

ՆՈՐ ԹԵՐԹ Ա. — Ընդունեցանք առաջին թիւը գրական եւ քաղաքական ամսաթիւնի մը որ սկսուած է հրասարակուի Բարիդի մէջ՝ «Ժողովուրդին համար» ամսուով։

Մ Ա Տ Ե Ն Ա Գ Ա Ր Ա Զ Ա Ա Վ Հ Ի Տ

Քիչ օրէն մեր ընթերցողներուն պիտի զըրկենք գրքոյի մը որ կը պարունակէ Անսթոլ ֆրանսի ամենէն զմայ, եւի գործերէն մէկուն, ավելի կնիւի ՊԱՐԾԵԶԻՆ մէկ քանի զեղեցկագոյն հատուածներուն թարգմանութիւն, եւ հնիւնասի իրն էն կենակնապէտի։

Այդ գրքոյիր առաջին թիւը պիտի կավաճէ ամբողջ շարք մը հրասարակու թեանց որոնք հանգեցատէ իւր լոյր պիտի տեսնեն ՄԱՏԵՆԱՐԻԱՐԱՆ ԱԱՆԱՀԻՆԱՆ ընդհանուր տիսդունի տակ, Սու այժմ այդ գրքոյիները պիտի

ԱՆԱՀԻՆ

բաղկանան 32 կտմ առառաւելին 48 երեսէ, Ապագային, մասդիր ենք, — եթէ մեր միջցոցները ներեն, — անհնաց ծաւալն ընդարձակել։

Այս առաջին գրքոյիր այս անզամ իրեւե Աննահինայի յաւելուած մը պիտի զըրկենք մեր ընթերցողներէն անոնց որ իւրենց բաժնեկինը վճարած են. մացեալները զայն պիտի ընդունին երբ բաժնեգինը վճարեն: «Անահինայի բաժանորդ չեղողներուն համար այդ գրքոյին գինը պիտի ըլլայ» ֆրանք։

Ցանցորդ գրքոյիները պիտի զըրկուին «Աննահինայի ընթերցողներէն անոնց միայն որ առաջուց գրաւորապէս մեզի փափաք յայտնան այց հրամարակու թեանց շարքը ունենալու և Մեր բաժնորդներուն համար այդ գրքոյին կիրար արժէ 50 աննթիւ (32 էջը), 75 աննթիւ (48 էջը). «Աննահինայի բաժնորդ չեղողներուն համար պիտի արժեն 1 փրանք, երբ 32 էջէ բաղկանան, եւ 1, 50 երբ 48 էջէ բաղկանան։

Այս շարքին մէջ պիտի գնենք թարգմանութիւններ կիր ու ունոր զրականութեան հրաշակիքներուն, — թարբերութիւններ, վիպակներ, հեքեաթներ, բանասանզուութիւններ, քննարական գիտական, պատմական կամ դեղարուեստական ուսումնասիրութիւններ։

Ցանցիկային, երբ կարենանք աելի ընդպահակ ծաւալ մը տակ գրքոյիներուն, իւրաքանչիւր գործի սկիզբը հեղինակին վրայ կենապահական գործին մը պիտի զետեղինք։

Կը յաւսանք՝ առ այժմ՝ տարին գտնէ 4 գրքոյիկ հրամարակել։

Մեր յաջորդ գրքոյիները պիտի պարունակն են գործի կմիւլ զըրակի, Բուլ Աստիք, Եսքիւլսի, Ռընանի, Տանթէր, Շէքսբիրի, եւն։

ՄԱՏԵՆԱՐԻԱՐԱՆ ԱԱՆԱՀԻՆԱՆ ընդհանուր պիտի նպասակ ունենայ հասարակու թեան նանցնել օստար մատենագրութեանց գեհազոյն արտադրութիւններ։

Հեղինակներու եւ գործերու ընտրութեան մէջ, շատ ապան եւ շատ լյան ոգէ մը պիտի պաշնորդուինք, մեր նպասակն է այդ գրքերը, չարցով մը դուղովքին մտադրական ու բարցոյական զամափարակմանը նպաստել, բայց այդ նպասակին իւրագործմանը մէջ տիրացուի անձկամուութիւն մը եւ զեղարաւորի աններու զամատութիւն մը զնելէ նեռու պիտի մնանք, պիտի վարենք այս շարքէն ասէն ինչ որ թիւնեւ, մնուի, զգենէրէն զուարձակ, անքարոյականորէն հրապուրիչէ եւ ամէն ինչ որ մակերսուութային ժպիան մը ունի լոկ, վերնամաշկային հաճայք մը միայն կ'աղդէ բայց պիտի տեղ առնք հոն այն բոլոր գործերուն ու